

EUROOPAN PARLAMENTTI

2009 - 2014

Istuntoasiakirja

A7-0383/2013

13.11.2013

MIETINTÖ

maidontuotannon jatkamisesta vuoristoalueilla, epäsuotuisilla alueilla ja syrjäisimmillä alueilla maitokiintiön lakkauttamisen jälkeen
(2013/2097(INI))

Maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta

Esittelijä: Herbert Dorfmann

PR_INI

SISÄLTÖ

	Sivu
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS	3
PERUSTELUT	11
VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS.....	12

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

maidontuotannon jatkamisesta vuoristoalueilla, epäsuotuisilla alueilla ja syrjäisimmillä alueilla maitokiintiön lakkauttamisen jälkeen (2013/2097(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti maataloutta koskevan III osaston,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 174 artiklan kolmannen kohdan, joka koskee erityisesti vuoristoalueita, sekä 349 artiklan, joka koskee syrjäisimpiä alueita,
- ottaa huomioon unionin syrjäisimpien alueiden hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 247/2006,
- ottaa huomioon maito- ja maitotuotealan sopimussuhteista annetun asetuksen (EU) N:o 261/2012¹,
- ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (2010/0362(COD)) annetun asetuksen (EY) N:o 1234/2007 (2006/0269(CNS)),
- ottaa huomioon vuonna 1991 tehdyn Alpeja koskevan yleissopimuksen soveltamisesta vuoristoalueiden maatalouden alalla tehdyn pöytäkirjan eli pöytäkirjan vuoristoalueiden maataloudesta, joka on julkaistu 30. syyskuuta 2006 Euroopan unionin virallisessa lehdessä²,
- ottaa huomioon alueiden komitean lausuntoluonnoksen NAT-V-028 (2013-05-30) ”Markkinatilanteen kehitys ja sen vaikutukset maitokiintiöjärjestelmän sujuvan asteittaisen poistamisen edellytyksiin – toinen ’pehmeää laskua’ koskeva kertomus”,
- ottaa huomioon komission kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle ”Markkinatilanteen kehitys ja sen vaikutukset maitokiintiöjärjestelmän sujuvan asteittaisen poistamisen edellytyksiin – toinen ’pehmeää laskua’ koskeva kertomus” (COM(2012)0741),
- ottaa huomioon tutkimuksen ”Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden merkinnät vuoristoalueiden maataloudessa”, jonka on teettänyt komission maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosasto (hallinnollinen järjestely AGRI-2011-0460 / JRC-IPTS No 32349-2011-10),

¹ EUVL L 94, 30.12.2012, s. 38.

² EUVL L 271, 30.9.2006, s. 63.

- ottaa huomioon komission helmikuussa 2009 tekemän tutkimuksen ”Maitokiintiöjärjestelmän poistamisen taloudelliset vaikutukset – alueellinen analyysi maidontuotannosta EU:ssa”,
 - ottaa huomioon politiikkayksikön B (rakenne- ja koheesiopolitiikka) tammikuussa 2008 tekemän tutkimuksen aiheesta ”Maitokiintiöiden tulevaisuus – erilaisia skenaarioita”,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan mietinnön (A7-0383/2013),
- A. katsoo, että maitokiintiöiden loppuminen vaikuttaa koko Euroopan maitomarkkinoihin ja että vaikutus kohdistuu erityisesti vuoristoalueiden ja syrjäisimpien alueiden maidontuottajiin, koska kyseisillä alueilla ei voida hyödyntää vapauttamisen tarjoamia kasvumahdollisuuksia alueiden pysyvien luonnonhaittojen vuoksi;
 - B. ottaa huomioon, että asetuksen (EU) N:o [...] [maaseudun kehittäminen] 33 artiklan mukaan vuoristoalueina pidetään 62. leveyspiirin pohjoispuolisia alueita ja eräitä niihin välittömästi liittyviä alueita;
 - C. katsoo, että näiden alueiden nuorten viljelijöiden päätökset tulevaisuudesta riippuvat tilakoosta ja heidän rahoitusvaroistaan, kun otetaan huomioon, että yritykset, jotka äskettäin ovat investoineet kiintiöjärjestelmään, kohtaavat sen loppumisen jälkeen suurempia likviditeettiongelmia ja taloudellista räsitusta;
 - D. toteaa, että vuoristoalueilla harjoitettavan maidontuotannon tuotantopaikasta johtuvat kustannushaitat ovat huomattavat ja että maitokiintiöiden lakkauttamisen jälkeen on uusien velvoitteiden ja varsinkin uusien maankäyttörajoitusten yhteydessä taattava viljelijöiden taloudellisesti kannattava ja voittoa tuottava työ;
 - E. katsoo, että kiintiöiden loppuminen voi aiheuttaa osittain myös muilla unionin epäsuotuisilla alueilla kilpailuhaittoja ja vaarantaa tuotannon jatkamisen edellytykset kyseisillä alueilla, mikä johtuu osin siitä, että tuotantoa on alueilla niin harvassa, että keräilystä ja jalostuksesta vastaavat yritykset saattavat poistua sijoittautuakseen kilpailukykyisemmille alueille, joilla erityisesti keräilykustannukset ovat pienempiä;
 - F. katsoo, että uuden YMP:n yhtenä tärkeimmistä tavoitteista on tuottavan maatalouden säilyttäminen vuoristoalueilla ja epäsuotuisilla alueilla tai syrjäisimmillä alueilla;
 - G. ottaa huomioon, että maidontuotannon ja maidon keräilyn sekä maitotuotteiden kuljettamisesta ja markkinoille saattamisesta tuotantoalueen ulkopuolelle aiheutuvat kustannukset ovat kyseisillä alueilla huomattavasti korkeampia kuin suotuisimmilla alueilla;
 - H. ottaa huomioon, että tuottajajärjestöjen luomisella voitaisiin edistää tuotantokustannusten alentamista ja karjanomistajien vahvempaa neuvotteluasemaa erityisesti maidon hinnan muodostuksessa;

- I. ottaa huomioon, että maitotuotteita ei nykyisten toimintaedellytysten vuoksi usein voida jalostaa lähellä niiden tuotantopaikkaa; toteaa, että infrastruktuuriin liittyvät seikat on otettava huomioon ja ”vuoristotuotteen” kaltaiset erityismerkinnät on sallittava myös tuotteille, jotka jalostetaan tietyn etäisyyden sisällä vuoristoalueesta; pitää välttämättömänä, että tätä toimenpidettä sovelletaan kaikkiin vuoristomaidosta valmistettuihin tuotteisiin;
- J. ottaa huomioon, että maidontuotanto on monilla näistä alueista tärkein ja laajin maataloustoiminnan ala ja että se on keskeisessä asemassa laadukkaiden ja EU:n tunnustamilla merkinnöillä varustettujen maitotuotteiden tuotannossa; katsoo, että on tärkeää säilyttää tuotantorakenne kaikilla unionin alueilla, jotta voidaan varmistaa tarjonta kaikille kulutusalueille aiheuttamatta kohtuuttomia kuljetus- ja ympäristökustannuksia;
- K. ottaa huomioon, että maidontuotanto on monissa jäsenvaltioissa ja monilla alueilla alueellisen talouden keskeinen tukipylväs ja tärkeä maatalouden lisäarvoa luova tekijä;
- L. katsoo, että laadukkaiden maitotuotteiden kehittäminen ja edistäminen on yksi keino, jolla voidaan puuttua maidontuotannon lisääntymiseen;
- M. ottaa huomioon, että monilla alueilla maitoa tuottavat lähinnä pienet ja keskisuuret perheyrietykset;
- N. ottaa huomioon, että 59 prosenttia vuoristoalueiden maatalousalasta on laitumena tai niittynä maitotalouden käytössä, sillä useimmiten mikään muu maatalouskäyttö ei ole mahdollista tai kannattavaa; toteaa, että 9,5 prosenttia EU:n maidosta tuotetaan vuoristoalueilla; ottaa huomioon, että vuoristo-olosuhteet ja ilmasto rajoittavat maatalouden vaihtoehtoja ja että maatalouden monimuotoisuus on vuoristoalueilla hyvin rajallista;
- O. toteaa, että maidontuotantoa ei voida korvata joillakin syrjäisimmillä alueilla, joilla se toimii yhtenä tärkeimmistä talouden, sosiaalisen vakauden, ympäristön laadun ja maankäytön moottoreista; katsoo, että POSEI-ohjelmat ovat näillä alueilla parhaiten soveltuvia välineitä tuotantotason säilyttämistä koskevan lisätuen kanavoimiseksi;
- P. ottaa huomioon, että näillä alueilla karjanhoito on paitsi taloudellista toimintaa ja alueen asukkaiden elinkeino myös keskeinen osa heidän perinteisiä kulttuurejaan ja yhteiskuntarakenteitaan ja liittyy läheisesti paikallisväestön elämään ja perinteisiin;
- Q. ottaa huomioon, että vuoristoalueilla, syrjäisimmillä alueilla ja osittain muillakin epäsuotuisilla alueilla karjanhoidon ja siihen liittyvän maitotalouden loppuminen johtaa usein maatalouden lopettamiseen, hyvien maatalousmaiden laiminlyöntiin ja maaltamuuttoon, kun väestö muuttaa maaseudulta kaupunkeihin;
- R. toteaa, että maatalous edistää kyseisillä alueilla erityisesti kulttuurimaiseman sekä biologisen monimuotoisuuden säilymistä, rajoittaa luonnonuhkia ja on perustana menestykselle aluekehitykselle ja että ilman maataloutta muut talouden alat, kuten matkailu, eivät voi kehittyä; toteaa, että maataloudesta luopuminen tällaisilla alueilla voi aiheuttaa huomattavaa vahinkoa myös kyseisille muille aloille;

- S. ottaa huomioon, että maidontuotanto takaa monilla epäsuotuisilla alueilla taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden, jota ei saa vaarantaa kiintiöiden lopettamisella; katsoo, että kulttuurimaiseman suojeleminen, matkailu, paikalliset tuotantoketjut (valmistus, jalostus, markkinointi), työpaikat ja nuorten seudulle jäämisen mahdollistavat tulevaisuudennäkymät on turvattava ja niitä on tuettava;
- T. ottaa huomioon, että maitokiintiöiden lakkauttaminen johtaa Euroopan laajuiseen tuotantoalueiden väliseen kilpailuun; toteaa, että tuotevalikoiman eriyttäminen on keskeisen tärkeää vuoristoalueiden markkinoillepääsyn säilyttämiseksi;
1. toteaa, että maatalouspolitiikan suorat tuet ensimmäisestä pilarista perustuvat monissa jäsenvaltioissa, myös yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) nykyinen uudistus huomioon ottaen, historiallisiin viitemääriin, mikä voi asettaa laitumet ja maidontuotannon kyseisillä alueilla erittäin huonoon asemaan; vaatii tästä syystä tällaisessa tilanteessa olevia jäsenvaltioita takaamaan maatalousuudistuksen kansallisessa täytäntöönpanossa nopean siirtymisen näiden alueiden huonon aseman korjaavaan malliin;
 2. toteaa, että EU-27:n maidosta noin 10 prosenttia tuotetaan vuoristoalueilla, mutta Itävallassa, Sloveniassa ja Suomessa tällaisen maidon osuus kattaa kaksi kolmasosaa maidosta ja kolme neljäsosaa karjankasvattajista, ja että vastaavat osuudet ovat edelleen hyvin merkittävät noin kymmenessä muussa maassa; toteaa myös, että useimmilla näistä kostean ilmaston vuoristoalueista, mutta myös syrjäisimmillä alueilla, maitokarja on pääasiallinen niittyjen laiduntaja, jonka ansiosta maisema säilyy avarana ja asuttuna, mikä on eduksi matkailulle, biologiselle monimuotoisuudelle ja ympäristölle;
 3. katsoo, että laitumia ja niittyjä, joille ei kyseisillä alueilla yleensä ole muita käyttömahdollisuuksia kuin nautojen, lampaiden ja vuohien pito, ei pidä käsitellä milloinkaan ensimmäisen pilarin suorien tukien laskennan yhteydessä huonommin kuin muita maatalousalueita;
 4. pitää välttämättömänä sitä, että kyseisille alueille säädetään karkearehun syöjiin yhdistetty lisähinta YMP:n ensimmäisessä pilarissa ja POSEI-ohjelmassa syrjäisimpien alueiden tiloille, joilla on laidunmaata ja karjanrehun tuotantoon tarkoitettua rehualaa; torjuu uudet märehäntäjien ruokintaa koskevat vaatimukset, jotka saattaisivat johtaa nykyisten maatalouskäytäntöjen katkeamiseen;
 5. painottaa tuotantosidonnaisten tukien suurta merkitystä maatalouspolitiikan ensimmäisessä pilarissa; huomauttaa, että jäsenvaltioille olisi annettava näillä alueilla lisämahdollisuuksia joko kansallisiin tai EU:n rahoittamiin tuotantosidonnaisiin tukiin, kuten YMP:n nykyisen uudistuksen yhteydessä sovittiin;
 6. korostaa, että YMP:n säännöksissä on kiinnitettävä riittävästi huomiota kyseisten alueiden pieniin maatiloihin, koska ne ovat rakenteellisten tarpeiden vuoksi muita työvoimavaltaisempia, niille aiheutuu suurempia kustannuksia tuotantopanosten hankinnasta ja ne ovat erityisen merkittäviä työpaikkojen säilymisen ja maaseudun kehittämisen kannalta;

7. huomauttaa, että maitokiintiöiden lakkauttamista vuoristoalueilla olisi niiden erityispiirteiden vuoksi arvioitava erikseen, jotta voidaan laatia kohdennettuja toimenpiteitä tuotannon tukemiseksi ja jatkamiseksi;
8. ottaa huomioon maidontuotannon korvaamattoman luonteen joillakin syrjäisimmillä alueilla ja vaatii siksi, että komission ja jäsenvaltioiden on hyödynnettävä näillä alueilla POSEI-ohjelmia suorien tukien ja markkinatoimien vahvistamiseksi ja maaseudun kehittämisohjelmia YMP:n toisen pilarin tukien vahvistamiseksi;
9. vaatii, että yhteisen strategiakehyksen kehittämisen yhteydessä otetaan aluekehitysohjelmien, Euroopan sosiaalirahaston ja koheesiorahaston tuella käyttöön lisätoimenpiteitä; katsoo, että yhteisellä strategiakehyksellä olisi pyrittävä edistämään alueellisia kehitysmalleja ja rakenteita säilyttäviä ohjelmia, joissa keskitytään maatalouden säilyttämiseen ja sitä edeltävän ja seuraavan arvoketjun vahvistamiseen;
10. kehottaa jäsenvaltioita ja alueita laatimaan tarvittaessa maaseudun kehittämisen yhteydessä erityisen ohjelman kyseisten alueiden maidontuotannolle;
11. painottaa tämän osalta tarvetta täydentää lisäarvoa tuottavien hankkeiden kehittämistä tai syntymistä eriyttämällä alueen tuotevalikoimaa ja ottamalla käyttöön uusia vuoristoalueiden hyödyntämisstrategioita; kehottaa komissiota ehdottamaan laaja-alaisia toimia näiden hankkeiden perustamisen ja toiminnan tukemiseksi ja niihin liittyvien yhteisten investointien edistämiseksi;
12. kehottaa jäsenvaltioita torjumaan laidunmaan käyttöönottoa rakennusmaaksi ja ottamaan tämän näkökohdan huomioon maan käytön suunnittelua koskevassa lainsäädännössä;
13. korostaa, että toisen pilarin toimenpiteet, kuten lisäkorvaukset, maatalouden ympäristötuet, investointituet tuotantoon, jalostukseen ja kaupan pitämiseen tehtäviin yksittäisiin tai yhteisiin investointeihin, tuki nuorten maanviljelijöiden toiminnan aloittamiseen, laatu- ja monipuolistamistuki, innovointituki ja yhteistyötuki (myös paikallisviranomaisten kanssa), ovat erittäin merkittäviä kestäväälle maidontuotannolle kyseisillä alueilla; vaatii näin ollen, että jäsenvaltiot ja alueet takaavat oikeudellisen kehyksen, riittävän rahoituksen ja riittävästi liikkumatilaa riittäville ja selkeästi eriytetyille lisäkorvauksille ja että ympäristön huomioon ottavat maatalouden muodot ja luomumaatalous saavat edelleen erityistä tukea; vaatii myös, että maidontuotannon korkeammat investointikustannukset, jotka johtuvat vuoristoalueiden ja syrjäisimpien alueiden erityisolosuhteista, näiden alueiden syrjäisestä sijainnista, tonttien äärimmäisestä pirstoutuneisuudesta ja saarien heikoista maantieteellisistä yhteyksistä, korvataan asianmukaisesti YMP:n toisessa pilarissa;
14. vaatii lisäksi, että kehityskelpoisille maitotiloille tarjotaan kohdennettuja investointitukia, esimerkiksi tilojen rakennuksia ja tekniikkaa koskevien arvonalennusten ja korkojen muodossa, tuotantokustannusten alentamiseksi ja tilojen kilpailukykyyn kohentamiseksi;
15. kehottaa jäsenvaltioita tukemaan erityisesti hankkeita, kuten yhteistyö taloudellisesti mielekkään koneiden tai rakennusten käytön alalla, toisen pilarin toimenpiteiden yhteydessä;

16. pyytää komissiota määrittelemään uudelleen johdonmukaisen maaseudun ja maitoalan kehittämisohjelman vuoristoalueille, epäsuotuisille mutta maidontuotantoon soveltuville alueille, syrjäisimmille alueille ja jäsenvaltioille, joiden maidontuotannosta suurin osa saadaan erittäin pieniltä tiloilta;
17. muistuttaa siitä, että hankalien liikenneyhteyksien ja usein pienten yrityskohtaisten maitomäärien takia maidon keräilykustannukset ja lopputuotteiden kuljetuskustannukset ovat vuoristoalueilla ja syrjäisimmillä alueilla erityisen suuria ja että se johtaa huomattaviin sijainti- ja kilpailuhaittoihin; kehottaa myöntämään tukea käsittelylaitoksille ja erityisesti osuuskuntien omistamille laitoksille, jotta voidaan korvata suotuisempiin sijaintipaikkoihin verrattuna suuremmat lopputuotteiden, myös tuotantopanosten, keräily-, tuotanto- ja kuljetuskustannukset;
18. korostaa, että tarvitaan maidontuotannon markkinavalvontaväline tuotantoa ja saatavuutta koskevien tietojen keräämiseksi ja jakamiseksi;
19. muistuttaa siitä, että käsittely ja myynti tilalla tai laitumilla antaa vuoristoalueiden ja muiden epäsuotuisien alueiden pien- ja mikroyrityksille mahdollisuuden saavuttaa suurempi arvonlisäys ja että se tukee vuoristoalueiden matkailuelinkeinoa; korostaa, että tällaisia aloitteita on tuettava YMP:n toisessa pilarissa;
20. korostaa, että koska syrjäisimmät alueet sijaitsevat erityisen kaukana kuluttajamarkkinoista, ne tarvitsevat kaksin verroin varastointia nykyaikaisen logistiikan järjestämisessä; vaatii siksi komissiota harkitsemaan näihin alueisiin liittyviä investointeja koskevan sääntelykehityksen yhteydessä näiden varastointirakenteiden tukikelpoisuutta syrjäisimpien alueiden ulkopuolella;
21. toteaa, että vuoristolaitumet ja -niityt tarvitsevat erityistä huomiota, kun kyseessä ovat investoinnit ja toimenpiteet, joiden tarkoituksena on ylläpitää tarvittavia edellytyksiä maidon tuotannolle, jalostukselle ja myynnille tai palauttaa ne;
22. huomauttaa, että olisi toteutettava toimenpiteitä, joilla mahdollistetaan tyypillisten tuotteiden käsiteollinen tuotanto;
23. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan lainsäädäntöä antaessaan huomioon tarpeen välttää tarpeetonta byrokratiaa ja pitää terveyttä, merkintöjä ja ilmoitusvelvollisuutta koskevat vaatimukset kohtuullisina, niin että pientuottajat ja -jalostajat voivat selvitä niistä;
24. toteaa, että vuoristoalueiden ja epäsuotuisien alueiden pienviljelijöitä olisi tuettava tuottajajärjestöjen perustamisessa niiden neuvotteluvoiman vahvistamiseksi, sillä on tärkeää, että näiden alueiden pienviljelijät pitävät yllä alueellisia ja paikallisia markkinoita ja kehittävät niitä;
25. korostaa, että hygieniasääntöjä ja kaupan pitämistä koskevia sääntöjä on voitava sopeuttaa markkinoiden kokoon ja niiden kysyntään, ja katsoo siksi, että hygienianormien on oltava asianmukaisia ja että niitä on voitava soveltaa vuoristoalueiden, epäsuotuisien alueiden ja syrjäisimpien alueiden maidontuottajiin ja -jalostajiin;

26. toteaa, että tehokkaaseen maidontuotantoon tähtäävät jalostusmenetelmät ovat erityisen kalliita pienille tiloille; kehottaa näin ollen edistämään jalostusta, jotta maitotilat voivat näillä alueilla itse jalostaa korkealaatuista omaa karjaa kustannuksista huolimatta;
27. katsoo, että maidontuottajia olisi rohkaistava järjestäytymään tuottajajärjestöihin, jotta varmistetaan kaikkien tilojen asianmukainen markkinoille pääsy ja jotta voidaan muodostaa kumppanuuksia maatalo- ja ympäristömatkailun edistämiseksi;
28. toteaa, että tuottajajärjestöille olisi annettava hedelmien ja vihannesten yhteisen markkinajärjestelyn mallin mukainen mahdollisuus toteuttaa EU:n talousarviosta tuettuja toimenpideohjelmia; katsoo, että tässä yhteydessä olisi tuottajajärjestöille annettava mahdollisuus edistää pääsyä uusille markkinoille, markkinoiden kehittämistä, laadunvarmistusta, tuoteinnovointia ja markkinointialoitteita erityisesti mitä tulee uuteen ”vuoristotuote”-merkintään tai muihin valinnaisiin varattuihin, mahdollisesti hyväksyttäviin käsitteisiin, suojattuihin alkuperänimityksiin tai muihin laatumerkintöihin, sekä mahdollisuus tukea ammattitaidon kehittämistä ja kriisinhallintatoimenpiteitä;
29. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita sisällyttämään epäsuotuisten alueiden laidunmaat ja maidontuotannon yhteisiin tutkimusohjelmiin ja ottamaan ne huomioon erityisesti yhteisissä tutkimushankkeissa, joilla rohkaistaan etsimään innovoivia ratkaisuja näille alueille, pitäen mielessä tarpeen ratkaista tuottavuuteen ja ilmastonmuutokseen liittyvät haasteet; katsoo, että tällä tutkimustoiminnalla olisi myös pyrittävä määrittämään kuluttajille aiheutuvat terveyshyödyt;
30. kehottaa komissiota seuraamaan tiiviisti maidontuotannon kehitystä näillä alueilla ja tarkastelemaan maitokiintiöiden lakkauttamisen taloudellisia vaikutuksia näiden alueiden maitotiloihin; pyytää komissiota toimittamaan vuoteen 2017 mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle tätä kysymystä tarkastelevan kertomuksen, johon liittyy lainsäädäntöehdotus siinä tapauksessa, että maidontuotanto on vähentynyt jyrkästi näillä alueilla;
31. kehottaa komissiota kehittämään yhteistyössä tuottajien, tuottajajärjestöjen ja markkinaelinten kanssa esimerkiksi varojenkeräyksen malliin perustuvia ohjelmia, joilla hillitään odotettavissa olevaa maidon hinnan nopeaa laskua;
32. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tehostamaan EU:n koulumaito-ohjelman täytäntöönpanoa ja sallimaan erityisesti sen, että tarjouskilpailussa viitataan nimenomaisesti vuoristoalueilla tuotettuun maitoon, joka on varustettu merkinnällä ”vuoristotuote”; kehottaa jäsenvaltioita myös turvautumaan koulumaito-ohjelmassa lyhyisiin toimitusketjuihin, jotta edistetään paikallista maidontuotantoa ja rajoitetaan kuljetusten hiilidioksidipäästöjä;
33. kehottaa komissiota ottamaan ”vuoristotuotteen” merkintää koskevaa lainsäädäntöä laatiessaan ja soveltaessaan huomioon niiden tuotteiden erityispiirteet, joilla on suojattu alkuperänimitys ja jotka kuuluvat erityisten alkuperäsääntöjen piiriin, ja tarkastelemaan mahdollisuutta ottaa käyttöön joustavia järjestelyjä vuoristoalueita varten, jotta kyseiset alueet voitaisiin jättää asetuksessa (EU) N:o 1151/2012 säädettyjen järjestelmien ulkopuolelle, koska tietyt alueilla vallitsevat epäedulliset olosuhteet, kuten rehukasvien tuotantoon liittyvät vaikeudet, vaikuttavat kielteisesti asetuksen tarkoitukseen;

34. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään ja tukemaan käytöstä poistettujen laidunalueiden, suurempien nurmisatojen ja niiden järkevän käytön sisällyttämistä tuotantosykliin;
35. kiinnittää huomiota siihen, että toimenpiteet, joilla autetaan nuoria viljelijöitä pääsemään alkuun vuoristoalueilla, ovat tärkeitä, koska kyseisillä alueilla väestö ikääntyy keskimääräistä nopeammin;
36. kehottaa jäsenvaltioita luomaan tarvittavat puitteet, jotta vuoristoalueiden ja epäsuotuisten alueiden tuottajilla ja jalostajilla on mahdollisuus päästä koulutukseen ja saada lainaa;
37. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

PERUSTELUT

Euroopan maitoalalla tapahtuu suuri muutos kiintiöiden lakkauttamisen jälkeen vuonna 2015. Ensimmäistä kertaa 31 vuoteen alalla ei ole maitokiintiöitä. Tämä olennainen muutos aiheuttanee markkinahäiriöitä maitoalalla, erityisesti epäsuotuisilla ja syrjäisimmillä alueilla. Kyseisillä alueilla maidontuotanto on usein ainoa tulonlähde ja paikallinen yhteisö on erittäin riippuvainen maitoalasta.

Jotta alalle voidaan taata vakaa tulevaisuus ja välttää maaseutualueiden väestön väheneminen ja siihen liittyvät kielteiset talous- ja ympäristövaikutukset, tarvitaan lisää toimia EU:lta.

Esittelijä katsoo, että niin sanottu ”maitopaketti”, jolla pyritään vahvistamaan tuottajien neuvotteluvoimaa, on vasta ensimmäinen askel, mutta sillä ei voida turvata maidontuotannon tulevaisuutta haavoittuvimmilla alueilla.

Lisäksi on erittäin tärkeää tutkia edelleen kiintiöiden poistamisen vaikutuksia, erityisesti epäsuotuisilla ja syrjäisimmillä alueilla.

Tämän valiokunta-aloitteisen mietinnön päätarkoituksena on siten keskittyminen uhanalaisimpiin alueisiin, jotta voidaan taata maanviljelijöille kohtuullinen elintaso ja maaseutualueille tulevaisuus, sillä YMP:n uudistuksessa ei ole käsitelty tätä kysymystä.

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	5.11.2013
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 27 -: 4 0: 1
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	John Stuart Agnew, Eric Andrieu, Liam Aylward, José Bové, Luis Manuel Capoulas Santos, Paolo De Castro, Albert Deß, Herbert Dorfmann, Hynek Fajmon, Mariya Gabriel, Iratxe García Pérez, Julie Girling, Béla Glattfelder, Martin Häusling, Peter Jahr, Jarosław Kalinowski, Elisabeth Köstinger, George Lyon, Gabriel Mato Adrover, Mairead McGuinness, Britta Reimers, Ulrike Rodust, Giancarlo Scottà, Czesław Adam Siekierski, Sergio Paolo Francesco Silvestris, Marc Tarabella, Janusz Wojciechowski
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Luís Paulo Alves, Pilar Ayuso, Anthea McIntyre, Maria do Céu Patrão Neves, Milan Zver